

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՎԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ՊԱՏԳԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԻՆ

(31 մարտի 2002 թ.)

«Եւ ուր երթամն՝ գիտիցէք, եւ զճանապարհն գիտիցէք:
 ... Ես եմ ճանապարհն եւ ճշմարտութիւն եւ կեանք»:
 (Յովհ. ԺՂ 4-6)

«Եվ թե ուր եմ գնում, այդ գիտեք, գիտեք և ճանապարհը:
 ... Ես եմ ճանապարհը և ճշմարտությունը և կյանքը»:
 (Նովհ. ԺՂ 4-6)

Սիրելի ժողովուրդ հայոց.

Նարության ողջունարեք առավուր է: «Երկիրը լցվել է Տիրոջ ողորմությամբ» (Սաղմ. ԾԺԸ 64): Նարության ու կյանքի հաղթության հավատով, հույսով ու լավատեսությամբ են համակված մեր հոգիները՝ հաղորդ «Ես եմ ճանապարհը և ճշմարտությունը և կյանքը» (Նովհ. ԺՂ 4-6) Բանին Կենաց Աստվածհայրության խոսքին:

Քրիստոսի սքանչելագործ Նարության խորհրդով մենք ապրում ենք այն մխիթարությունը, որ Աստված չթողեց իր արարածներին մեղքի հեղձ միայնակ, կորստյան ճանապարհին, այլ շարունակ հայտնվեց մարդկությանը ևսահապետների և մարգարեների միջոցով, իսկ ի լրումն ժամանակի մարմին առավ ու բնակվեց մարդկանց մեջ:

Մենք այլ աշխարհի՝ խաղաղ ու եղբայրասեր, Աստծո հեղձ հաշիվ՝ փրկված աշխարհի սերը մարդկանց հոգիներում սերմանելու առաքելությամբ եկավ Քրիստոս, եկավ խաչի վրա անարար Իր արյան հեղմամբ մեղքն ու մահը խորտակելու հանձնառությամբ: «Սիրեց յուրայիններին, ... իսպառ սիրեց ևրանց» (Նովհ. ԺԳ 1), - ասում է առաքյալը: Փրկչի իսպառ այդ սիրով զծվել է Գողգոթայի խաչելության ուղին և փայլարակել Նարության Լույսը՝ իբրև սիրո ու բարոյի հաղթության ճշմարտություն, իբրև քավություն ու ներում, իբրև հաշիվություն:

Այսօր մենք, ում նույնպես խալառ սիրեց Քրիստոս, կանգնած ենք թափուր գերեզմանի առջև, որի դռնից քարը մեզ համար մի կողմ է գլորված: Գերեզմանից անդին մահվան սրվերից գերծ ճանապարհն է, և Հարուցյալ Քրիստոս ձայնում է մեզ. «Եվ թե ուր եմ գնում, այդ գիտեք, գիտեք և ճանապարհը: ... Ես եմ ճանապարհը և ճշմարտությունը և կյանքը» (Մովհ. ԺԴ 4-6):

Միևեկի բարեպաշտ հավատացյալներ.

Ասրծո Միածին Որդու փրկագործական առաքելությամբ շնորհին ունենք ճշմարտությունը ճանաչելու, գրկելու կյանքի իմաստն ու նպատակը, երջանկության ճանապարհը: Ծննդությունը և կյանքը մեր հոգիներից պիտի բխեն, Քրիստոսին սիրող հոգիներից, որ հավատում են Նրա Խոսքին՝ Սուրբ Ավետարանին, վստահում Նրա Հարությանը ու Նրա աստվածային ներկայությանը մեր մեջ, կյանքի հավիտենությանը, քրիստոնեական բարոյական արժեքների կենսահասարար ուժին: Մեր ամեն խոսք և գործ կա՛ն վաճառում է ճշմարտությունը, կա՛ն հասարարում այն: Կա՛ն խոցում է դիմացինի սիրտը, կա՛ն ամոքում ու մխիթարում, կա՛ն ավերում է, կա՛ն կառուցում, կա՛ն խափար է ծնում, կա՛ն լույս: Չլինենք ճշմարտության վաճառողներ այն զինվորների պես, որ կաշառվեցին ու սուր վկայություն տվեցին, թե աշակերտներն են լրարել Հրաուսի մարմինը, այլ անկաշառ հոգով, արդար սրտիվ և Հարության անխառն հավատով մեր Եկեղեցու խորաններում հաղորդվենք Ասրծո Միածին Որդու կենդանարար մարմնին ու արյանը: Ով ճանաչել է Ծննդությունը, խափարը չի ցանկա: Ով քայլել է ճշմարտության ճանապարհով, խափարում չի դեգերի: Մեր ճանապարհը Հայոց Մի, Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին է՝ Հարուցյալ Քրիստոս քարոզող, Հարության հավաքի մեջ, Հարության ճանապարհին մեզ հասարարող ու ապրեցնող:

Միևեկի ժողովուրդ հայոց, Հարության նոր արշալույս է բացված ի Հայաստան, Արցախ և ի Միյոսու՝ ներշնչուն նոր կյանքի ապաստանով՝ առաքինությամբ շնեշող, ապահով, բարօր ու երջանիկ կյանքի: Երբ Հարության նոր առավուր է հայ իրականության մեջ, չերկնենք մեր Հայրենիքում իրավունք և օրինականություն պաշտպանելու, արդարություն և ճշմարտություն հասարարելու: Դառնանք դեպի Հարության անսրվեր լույսը, բացենք մեր հոգին մեզ նորոգող ու փրկող Հարուցյալ Քրիստոսի առջև: Երբ Հարության նոր առավուր է, ինչպե՛ս լույսի մեջ անցնենք կեղծիքի կողմով և մեր անարարերությամբ ու անփութությամբ թույլ տանք, որ մեր կյանքը դառնա կեղծ արժեքների ու զաղափարների, անօրեն գործարքների վաճառարեղի:

Քրիստոնեական բարոյականի վերածնունդը այսօր համազգային խնդիր է և յուրաքանչյուրիս մտահոգության առարկա, քանզի առանց սիրո, առանց ազնվության, արդարամտության ու օրինավորության միայն կարճապես կարող են լինել բոլոր ձեռքբերումներն ու հաջողությունները, անարժեքությունը՝ զուրկ ազատ ու ներդաշնակ զարգացումից, գիտությունը՝ հեռու կյանքի առաջընթացին ծառայելու իր կոչումից, արվեստը՝ անհոգի ու միայն նմանակող: Առանց Փրկչի ոչինչ հարապելու ու երջանկաբեր չենք կարող արեղծել: Քրիստոս է ճանապարհը, «աղբյուր կենաց և բաշխող շնորհաց»։ «...ով Ինձ հավատում է, ինքն էլ կանի այն գործերը, որ Ես եմ անում» (Յովհ. ԺԴ 12),- ասում է Տերը: Լավը լավ կոչող, վարը՝ վար, բարին չարից տարբերող գործերն են դրանք, տեսիլքով ներշնչուն արության գործերը, հաղթանակող, հրաշածին, անհնարինը հնարավոր դարձնող ու հարությանը շնչող գործերը:

Փրկչի ուղենշած, Նրա արյամբ հաքթված, Նրա սիրով ծաղկուն հարության ճանապարհով պիտի վերածնվի հայաստանը, ճշմարտությանը պիտի զորեղ լինի, լեցուն կյանքով ու երջանկությամբ, երկիր դրախտավայր՝ աշխարհաապիտոռ ողջ հայության համար ոչ միայն պարմական հայրենիք, այլ րուն հայրական, որ հավաքում է մեզ տապանակիր Արարարի շուրջ, Միածնակառույց Սուրբ Էջմիածնի հովանու ներքո:

Աշխարհի բոլոր կողմերում հարության հավաքով արձագանքենք «հայասրանի - Սփյուռք» միաբանության լոր ուխտի հրավերին և Տիրոջով ուրախ, Տիրոջով վարահ ու քաջեռանդ՝ ձեռնամուխ լինենք հայոց անկախ պետականության՝ մեր լոր կյանքի կառուցմանը: Նոր լույսեր վառենք ազգային միության մեր Սուրբ Տաճարում, վարահենք մեր զորությանը Քրիստոսով, սիրենք մեր միաբանությունը՝ ամբողջ, պայծառ պահելով Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցին, ուր բնակվում է Աստված Իր օրհնությամբ, հարություն ճառագող Իր ճշմարիտ զորությամբ, որը զարթոնքով է լցրել հայ կյանքի անդասարաններն ամենուր՝ լոր կենսավիշ հաղորդելով կյանքի հաղթության հավաքով ապրող ու արարող Ազատ Արցախին և հայոց Սփյուռքին:

Ապրենք Քրիստոսով, և մեր կյանքը միշտ կլինի հարության ողջունաբեր առավոտ:

Ամենայն հայոց Միածնաէջ Մայր Աթոռից «յարեաւ Քրիստոս» մեծաքանակ ավերիսն ենք հղում և եղբայրական Մեր ջերմ ողջույնը բերում Առաքելական մեր Եկեղեցու Նվիրապետության Աթոռների շնորհագարդ գահակալներին՝ Մեծի Տանն Կիլիկիո Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Արամ Ա Կաթողիկոսին, Երուսաղեմի հայոց Ամենապատիվ Պար-

րիաբք *Տ. Թորգոմ* արքեպիսկոպոս Մանուկյանին, Կոստանդնուպոլսո Տայոց Ամենապատիվ Պատրիարք *Տ. Մեսրոպ* արքեպիսկոպոս Մուրաֆյանին:

Հարության բարի ավերիսով հայրապետական Մեր օրհնությունըն եկք բերում ուխտապահ ու նվիրյալ ողջ հոգևոր դասին և հավատավոր համայն մեր ժողովրդին ի հայաստան, Արցախ և ի Սփյուռք:

Հարության օրհներգությունը Մեր շուրթերին, ողջունում եկք հայոց պետական ավագանուն՝ գլխավորությամբ Մ Նախագահ Տիար Ռոբերտ Բոջարյանի, և հայաստանում հավատարմագրված դիվանագիտական առաքելությունների ղեկավարներին ու ներկայացուցիչներին:

Ի Բրիսպոս սիրո եղբայրական Մեր ողջույնն եկք հղում քույր Եկեղեցիների հոգևոր պետերին և Հարուցյալ Փրկչի առաքաբաշխ շնորհները հայցում Բրիսպոսի հավատավոր հոտին, համայն աշխարհին: Բրիսպոս հարյալ: Բրիսպոսով հարուցյալ ու նորոգ են մարդն ու տիեզերքը: Չկա մահ՝ «Նա ամեն ինչ հասարարել է լիելու համար, և աշխարհի գործերը փրկության համար են» (Իմաստ. Սող. Ա 14):

Բրիսպոսի Հարությամբ բացվել է կյանքի ճանապարհը: Մերն է ընտրությունը նոր այգաբացին մարդկության երրորդ հազարամյակի և հայոց նորանկախ պետականության. «Եվ թե ուր եմ գնում, այդ գիրեք, գիրեք և ճանապարհը»... :

«Բրիսպոս յարեալ ի մեռելոց,
Մեզ, ձեզ մեծ անտիս»:

Ս. Էջմիածին,
31 մարտի 2002 թ.